

30.1.2015

MEDDELANDE TILL LEDAMÖTERNA

Ärende: Framställning 0492/2013, ingiven av René Kortas, libanesisk medborgare, om licenser för medborgare i tredjeländer att öppna apotek i Grekland

1. Sammanfattning av framställningen

Framställaren är en libanesisk medborgare, gift med en grekisk medborgare, och hon innehar uppehålls- och arbetstillstånd. Hon har en farmakologexamen från ett grekiskt universitet och har tillstånd att utöva apotekaryrket i Grekland. Hennes ansökan om tillstånd att få öppna ett apotek i regionen Attika avslogs med motiveringen att hon var utländsk medborgare. Hon begär information om sina rättigheter i samband med anställning och egenföretagande enligt de uppehålls- och arbetstillstånd hon innehar.

2. Tillåtlighet

Framställningen förklarades tillåtlig den 11 februari 2014. Kommissionen har uppmanats att lämna upplysningar (artikel 216.6 i arbetsordningen).

3. Kommissionens svar, mottaget den 30 januari 2015.

Efter att ha analyserat fallet utifrån EU:s olika rättsliga instrument och på grundval av framställarens information, är det inte möjligt att med säkerhet fastställa en koppling mellan hennes fall och EU-lagstiftningen.

Eftersom framställaren är bosatt i den medlemsstat där maken är medborgare, och denne inte har utövat rättigheten till fri rörlighet enligt direktiv 2004/38/EG¹ omfattas hon inte av

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier.

direktivets tillämpningsområde och har därför inte rätt till likabehandling enligt direktivets bestämmelser¹.

Som tredjelandsmedborgare tillhör dessutom inte framställaren den personkrets som omfattas av tillämpningsområdet för 2005/36/EG² och 2006/123/EG³, såvida hon inte kan likställas med en EU-medborgare enligt andra av EU:s särdirektiv.

Bestämmelserna om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning, som fastställs i direktiv 2003/109/EG⁴, kan emellertid vara av relevans i hennes fall. Direktivet fastställer villkoren för en medlemsstats beviljande och återkallande av ställning som varaktigt bosatt för tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta på dess territorium, inklusive de rättigheter som är förbundna med denna ställning.

Enligt artikel 4 i direktivet ska medlemsstaterna bevilja ställning som varaktigt bosatt till tredjelandsmedborgare som varit lagligen och oavbrutet bosatta inom deras territorium i fem år omedelbart före inlämnandet av den relevanta ansökningen. I artikel 5 fastställs villkoren för att förvärva ställning som varaktigt bosatt, enligt vilken medlemsstaterna ska kräva att tredjelandsmedborgarna styrker att de för egen räkning och för de familjemedlemmar gentemot vilka de har försörjningsansvar förfogar över stabila och regelbundna inkomster och sjukförsäkring.

Om framställaren uppfyller villkoren kan hon ansöka om ställning som varaktigt bosatt i EU. Denna ställning är permanent och inbegriper en uppsättning rättigheter som i stort liknar de som medborgarna har, inklusive likabehandling i en lång rad ekonomiska och sociala frågor.

Enligt artikel 11 i direktivet ska varaktigt bosatta *åtnjuta den behandling som en medlemsstats egna medborgare får i fråga om följande: a) Tillträde till arbetsmarknaden och verksamhet som egenföretagare, under förutsättning att dessa verksamheter inte medför någon som helst offentlig myndighetsutövning, liksom anställnings- och arbetsvillkor, inklusive uppsägnings- och lönevillkor.*

Av den information som lämnas kan kommissionen inte bedöma om framställarens situation omfattas av direktivet. Om så är fallet och hon har EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta bör framställaren behandlas lika som medborgare avseende bl.a. egenföretagande i överensstämmelse med villkoren i nationell lagstiftning.

Slutsats

På grundval av den information som framställaren har lämnat kan kommissionen inte fastställa någon koppling till EU-lagstiftningen.

¹ Enligt EU-domstolens rättspraxis ger således direktiv 2004/38/EG inte stöd för att tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till unionsmedborgare skulle ha någon härledd uppehållsrätt i den medlemsstat där unionsmedborgaren är medborgare. För det senaste belägget hänvisas till domen av den 12 mars 2014 i mål C-457/12, S.G., punkt 34.

² Europaparlamentets och rådets direktiv av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden.

⁴ Rådets direktiv av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning.